

[Holger Kristiansen.]

at nyde stærke Drikke, er dog en ringe Ting i Forhold til utallige andre Menneskers Ve og Vel. Der er jo Mennesker, hvis hele Fremtid er ødelagt ved andres Drikfældighed. Her er det Samfundets Pligt at sætte Grænser til Beskyttelse for de svage og umyndige.

En saadan Beskyttelse er stærkere paakrævet i vore Dage end nogen Sinde. Ikke fordi Drikfældigheden er større nu end før, tværtimod, men fordi Vilkaarene paa saa mange Omraader er langt vanskeligere og farligere end i nogen tidligere Tid. Tænk blot paa den tilspidsede Kamp for Tilværelsen, Ungdommens Kamp for en Fremtids-eksistens! Og tænk paa de moderne Færd-selsforhold! At Afholdsfolk maa kræve absolut Afholdenhed af enhver, der vil have Lov til at føre Motorkøretøj, er saa ligetil; men ogsaa adskillige andre vil forstaa, at den eneste rationelle Løsning af dette Problem er at kræve absolut Afholdenhed overfor Spiritus. Chauffører bør i Funktionstiden og en Tid forinden ikke have Ret til at nyde Spiritus. Enhver Graduering af Spirituspaavirkning er i dette Forhold ligegyldig. Men det er ikke alene Chaufførerne, det her kommer an paa. Aarsagen til en Ulykke kan skyldes det Selskab, han kører med, eller de spirituspaavirkede, han møder paa Gade eller Vej. En hel Række af Forhold melder sig og stiller Krav om større Ædruelighed.

Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Taler fatte mig kort (*Christmas Møller*: Naa — aa!). Ja ja, jeg har ikke talt mange Minutter endnu. Jeg skal da slutte med at sige: Kan man ikke i Rigsdagen tage dette Forslag som Helhed endnu, saa lad os se at komme saa langt frem som muligt, og der er dog sikkert meget i dette Forslag, hvorom vi alle maa kunne enes. Vi maa kunne naa til Enighed om dets Formaa-paragraph, om Afstemning i Kommune eller Amt, Afgifterne for Udskænkning, Salg og Fordeling af stærke Drikke, et Ædruelighedsnævn, Sikkerheds- og Forsorgsforanstaltninger, midlertidige Forholdsregler o. s. v. Og endelig det sidste om Landsafstemningen. Det er jo ikke saadan, at hvis man kunde enes om ogsaa at gaa hertil, at Forbudet saa er paa Trapperne, og den Forbudsdiskussion, som det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller gjorde Forsøg paa at rejse, hører ikke hjemme her, men derimod først i det Øjeblik, Forslaget om en Landsafstemning er gennemført. Saa kommer den egentlige Forbudsdiskussion.

Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Forslaget, idet jeg ligesom foregaaende Talere mener, at det hører hjemme i et Udvalg, navnlig ogsaa efter den udførlige Debat i Fjor. Kan der ikke her i Rigsdagen opnaas Enighed om eller dog et betydeligt Flertal for Forslaget som Helhed eller for dets Grundprincip, er der dog saa mange gode Enkelt- heder deri, hvad sikkert alle vil indrømme, at det alene derved indbyder til en saglig Behandling i et Udvalg, og det er mit Haab, at vi skal kunne naa til et praktisk Resultat ved en saadan Forhandling. Dette Forslag er i dets hele Tendens som i Udformning af Enkeltheder holdt udenfor de almindelige partipolitiske Linier, det er min Opfattelse, at det vilde være heldigst vedblivende at holde denne Sag indenfor politisk neutrale Rammer. Men dette sker bedst ved at give Befolkningen selv den mest udstrakte Adgang til at ordne disse Sager, en Adgang, der samtidig paalægger Befolkningen ogsaa det fulde Ansvar.

Axel Dam: Ved forrige Behandling af det Heilesenske Forslag mødte de fleste Partier med to Ordførere, nemlig en anbefaler og en Modstander af Forslaget; populært udtrykte man det ved at sige, at hvert Parti mødte med en Afholdsmand og en Dranker. Retsforbundet nøjedes med en Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. Willesen, der ganske vist var og er Afholdsmand, men ikke desto mindre stod i Modstandernes Række, blandt de saakaldte Drankere.

Retsforbundet er nemlig principielt Modstander af al Forbudslovgivning, al Barnepigelovgivning, saaledes som dette Lovforslags § 18 er, der vil indsætte et Værgeraad for voksne Mennesker. Og at Forslaget stiler mod Forbud, kan der jo ikke være mindste Tvivl om. Desuden har vi imod Forslaget det, at det misbruger Ordet Selvstyre, naar Meningen er Flertalsdik- tatur. Vi er nemlig Modstandere af Flertals- diktatur, men Tilhængere af Selvstyre. Ja, hele vor Politik hviler paa Kravet om